

REPUBLIKA KOREI

1. Informacje ogólne

Powierzchnia:	99 720 km ²	
Ludność:	51,4 mln (2018 r.)	
Podział administracyjny:	9 prowincji	
Religia:	57% - brak deklarowanego wyznania, 20% - protestanci, 15% - buddyści, 8% - katolicy	
Stolica:	Seul (10 mln mieszkańców)	
Ustrój:	demokratyczny, republika prezydencka	
Waluta:	won (KRW)	
Głowa państwa (prezydent):	Moon Jae-in	od 09.05.2017
Szef rządu (premier):	Lee Nak-yon	od 01.07.2017
Minister Handlu, Przemysłu i Energii	Yunmo Sung	od 09.2018
Najbliższe wybory parlamentarne	kwiecień 2020	
Ambasador Republiki Korei w Polsce	Mira-Sun (Mrs.)	od 02.2019
Ambasador RP w Republice Korei	Piotr Ostaszewski	od 09.2017

2. Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

Wskaźniki	2014	2015	2016	2017	2018
PKB całkowity (w mld USD)	1 411	1 382	1 411	1 530	1 545
PKB na 1 mieszkańca (PPP) (w USD)	33 426	34 178	34 986	35 897	37 600
PKB (wzrost w %)	3,3	2,8	2,8	3,0	3,1
Inflacja (w %)	1,3	0,7	1,0	1,9	1,9
Stopa bezrobocia (w %)	3,5	3,6	3,7	3,8	3,7
Eksport towarów (w mld USD)	572,7	526,7	495,4	577,4	604,9
Import towarów (w mld USD)	525,5	436,5	406,2	457,5	535,2
BIZ w Republice Korei	x	x	180,1	230,6	b.d
BIZ Republiki Korei za granicą	x	x	358,0	344,7	b.d
Średnie wynagrodzenie (USD)	x	x	2.300	2.480	2.520

Źródło: IMF - World Economic Outlook, April 2019; MOTIE RK, CIA Factbook May 2019;

3. Podstawowe informacje, sytuacja gospodarcza

Republika Korei jest republiką parlamentarną o systemie prezydenckim. Głowa państwa wybierana jest w wyborach powszechnych na 5-letnią kadencję (brak możliwości reelekcji). Władza ustawodawcza należy do jednoizbowego Zgromadzenia Narodowego (ZN), składającego się z 300 deputowanych, wybieranych w systemie większościowo-proporcjonalnym (246 deputowanych wybieranych bezpośrednio z jednomandatowych obwodów wyborczych, pozostałe 54 miejsca na zasadzie proporcjonalnej) na 4 lata. W połowie kadencji dokonywana jest zmiana kierownictwa ZN. Szefem rządu jest prezydent, a premier pełni rolę jego zastępcy i odpowiada głównie za kwestie organizacyjne i administracyjne związane z pracami rządu.

Korea Południowa należy do krajów, które w ostatnim półwieczu osiągnęły najbardziej spektakularny sukces gospodarczy. W ciągu zaledwie jednego pokolenia jeden z najbiedniejszych krajów awansował do grona najbardziej rozwiniętych i najbardziej zaawansowanych technologicznie gospodarek świata (14 miejsce na świecie pod względem PKB ppp w 2018 r.). Jeszcze na początku lat 60-tych PKB per capita w Korei Południowej osiągał niewiele ponad 100 USD, czyli poziom porównywalny z najbiedziej rozwiniętymi krajami Afryki.

Pod względem struktury PKB, do najważniejszych gałęzi gospodarki koreańskiej zalicza się: usługi (58% PKB), przemysł (39% PKB) oraz rolnictwo (3% PKB). Korea znana jest z wysokiego stopnia innowacyjności oraz zaawansowania technologicznego i zalicza się do dziesiątki krajów o największej produkcji przemysłowej na świecie. Do wiodących sektorów przemysłu należą: przemysł stoczniowy, elektroniczny, petrochemiczny, motoryzacyjny, hutniczy, maszynowy, budownictwo. Wzrost produkcji przemysłowej w 2018 r. wyniósł 4,6%.

Republika Korei od wielu lat należy do krajów o poziomie obrotów handlowych powyżej 1 biliona USD i jest aktualnie 5 największym eksporterem na świecie. Koreańskie Ministerstwo Strategii i Finansów szacuje, że obroty handlu zagranicznego stanowią ok. 85% PKB kraju, a gospodarka Republiki Korei jest w najwyższym stopniu, wśród krajów OECD, uzależniona od jego wyników.

Głównymi odbiorcami jej produktów w 2018 r. były: Chiny (25,1% łącznego eksportu Korei), USA (12,2% %), Wietnam (8,2%), Hongkong (6,9%), Japonia (4,7%). Korea jest 9. importerm towarów na świecie. Największymi krajami pochodzenia towarów importowanych do Korei, są: Chiny (20,5%), Japonia (11,5%), USA (10,5%), Niemcy (4,2%), Arabia Saudyjska (4,1%) oraz Australia (3,0%).

Podkreślić trzeba, że obecna polityka handlowa Republiki Korei zmierza do zawarcia wielu umów o wolnym handlu. Obecnie posiada ona umowy z 52 krajami, do których eksport stanowi 72% jej PKB. Republika Korei ma umowy o wolnym handlu (FTA) z Unią Europejską oraz USA, EFTA, Chile, Singapurem, Indiami oraz Peru. Prowadzone są prace nad umowami z Indonezją i Wietnamem, a docelowo także z Chinami i Japonią oraz innymi krajami i organizacjami gospodarczymi państw.

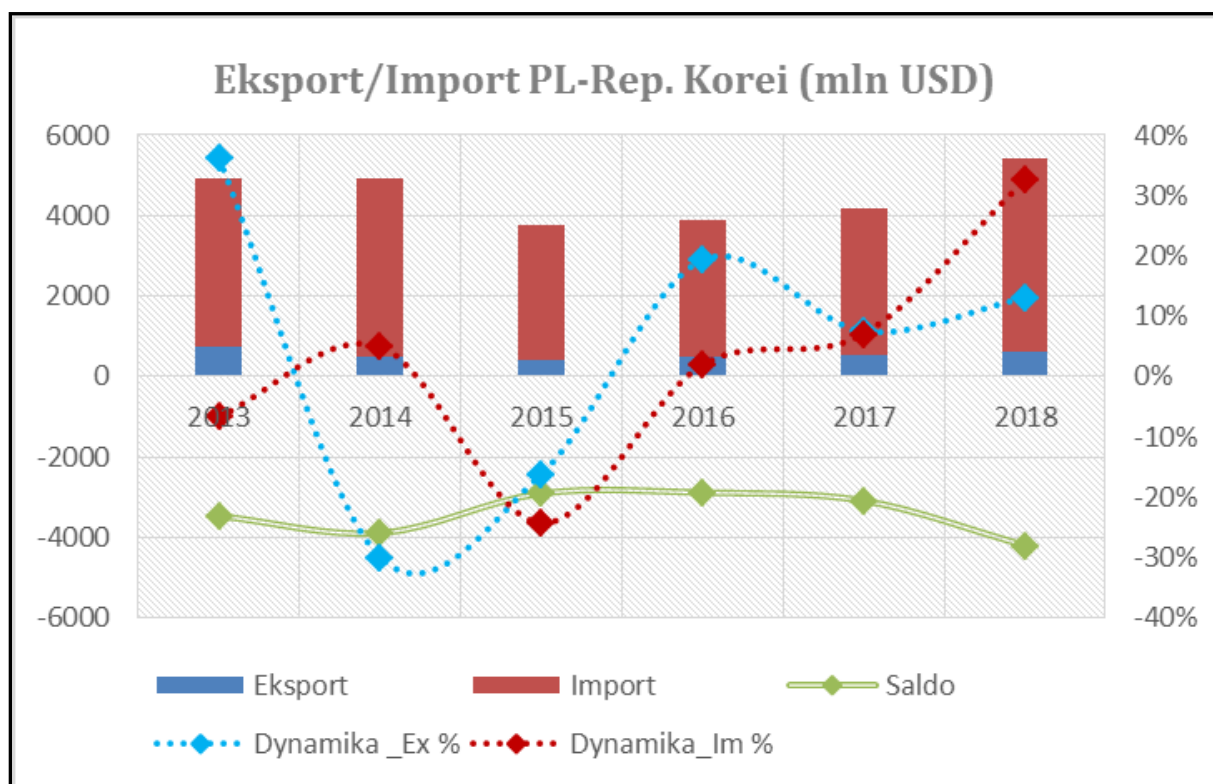
Republika Korei jest jednym z najważniejszych globalnych inwestorów. Wartość koreańskich inwestycji na świecie wyniosła na koniec 2017 r. ok. 344 mld USD, co daje jej 20 miejsce w rankingu światowym. Wartość BIZ w Rep. Korei wyniosła na koniec tego samego okresu 230 mld USD (29 miejsce na świecie).

4. Wymiana handlowa z Polską

Tabela 1. Wymiana handlowa z Republiką Korei (mln USD)

	2013	2014	2015	2016	2017	Wzrost 2017/2016 %	2018	Wzrost 2018/2017 %
Eksport	723,5	506,8	424,5	506,5	544,4	7,5	615,3	13,1
Import	4 192,3	4 400,7	3 331,6	3 395,1	3 634,6	7,1	4 817,4	29,8
Obroty	4 915,7	4 907,4	3 756,0	3 901,7	4 179,0	7,1	5 432,7	27,7
Saldo	- 3 468,8	- 3 893,9	- 2 907,1	- 2 888,6	- 3 090,2	x	-4 202,1	x

Źródło: Dane z systemu Insigos MPiT;

Wymiana towarowa z Republiką Korei, jest już tradycyjnie, **obok wymiany z Chinami i Rosją najbardziej deficytowa dla Polski**. Oceniając zmiany wzajemnych obrotów towarowych między Polską i Republiką Korei w krótkiej perspektywie, tj. od roku 2016, należy odnotować, że polski eksport na ten rynek wzrósł wówczas o ponad 19% w porównaniu z rokiem poprzednim, z kolei import z tego rynku wzrósł o prawie 2%. Trzeba jednak pamiętać, że o takim wyniku w dużej mierze zdecydowała niska baza odniesienia (w latach poprzednich eksport do Korei notował głębokie spadki, tj. o ponad 15% w 2015 r. oraz o 30% w 2014 r.).

Analizując dostępne dane dotyczące wzajemnych obrotów w 2017 r. i 2018 r. odnotowujemy utrzymujący się wzrost eksportu na ten rynek odpowiednio na poziomach: 7,5% i 13,1%.

Wyraźna dysproporcja między wielkością importu z rynku koreańskiego, a eksportem na ten rynek przekłada się na głęboki deficyt wymiany z Koreą, który w 2017 r. wyniósł trochę ponad 3 mld USD, a w 2018 r. – 4,2 mld USD. Wiąże się to ze strukturalnymi przewagami gospodarki koreańskiej nad gospodarką polską zarówno pod względem wydajności pracy, jak i poziomu innowacyjności produkcji. Tak wysoki import jest generowany przez inwestorów koreańskich, którzy prowadzą działalność produkcyjną na terenie naszego kraju, a następnie eksportują na rynki europejskie. Szczególnie dotyczy to sektorów zaawansowanych technologii oraz maszyn i urządzeń.

W wymianie handlowej z Republiką Korei dominujące znaczenie mają wyroby elektromaszynowe, przemysłu chemicznego, metalurgiczne, ceramiczne oraz rolno-spożywcze.

W 2018 r. udział **wyrobów przemysłu elektromaszynowego** stanowił 29,9% całego naszego eksportu na ten rynek, aczkolwiek, głównym towarem pozostawały golarki i ostrza do golenia, sprzęt AGD i urządzenia dla przemysłu spożywczego (produkowane w fabrykach w Polsce, należących do firm koreańskich) oraz urządzenia elektryczne (transformatory, przełączniki) i armatura przemysłowa. Kolejną grupą, to części samochodowe (pochodzenie, jak wyżej) – 16,8%, następnie wyroby stalowe – 10,2%, wyroby chemiczne 9,5%. Niezmiennie od wielu lat najgłębszy deficyt w obrotach z Koreą generowany jest właśnie w wymianie wyrobami elektromaszynowymi. W ciągu ostatniego roku ujemne saldo wymiany odpowiadało za niemal 70% całkowitego deficytu z Koreą.

Poza urządzeniami elektromaszynowymi, istotny dynamiczny wzrost w naszym eksporcie do Korei, obserwujemy wśród pozostałych znaczących grup produktów tj.: **artykuły rolno-spożywcze** - o 41%, **wyroby metalurgiczne** - o 40%, **tworzywa sztuczne** – 30%, **biżuteria** – 20%.

W **importcie** dominowały urządzenia mechaniczne i elektryczne – 51%, tworzywa sztuczne – 12%, pojazdy samochodowe – 11%, wyroby stalowe – 9,6%, urządzenia medyczne – 7,0%, wyroby chemiczne – 4,2%, materiały włókiennicze – 3,0%.

5. Współpraca inwestycyjno-kapitałowa z Polską

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, na koniec 2017 r. w Polsce funkcjonowało 144 podmioty z udziałem kapitału koreańskiego. Zainwestowany przez nie kapitał wyniósł, wg metodologii GUS, prawie 2 mld Euro. Ponad połowę z tych przedsiębiorstw, tj. 71, stanowiły spółki zatrudniające do 9 osób. 39 spółek zaklasyfikowano jako „duże”, tj. takie, w których udział kapitału zagranicznego przekraczał 1 mln USD.

Inwestycje koreańskie rozpoczęte zostały w 1993 r. przez Daewoo (inwestycja w fabrykę FSO; wycofanie się w 2000 r.). Następną dużą falą inwestycji koreańskich nastąpiła w połowie lat 2000 (LG, Samsung).

Dominującymi sektorami w koreańskich inwestycjach jest produkcja elektroniki użytkowej (telewizory), sprzętu AGD, części motoryzacyjnych oraz działalność B+R w zakresie rozwoju oprogramowania. Koreańskie firmy zatrudniają ok. 20 000 pracowników (bezpośrednio i pośrednio).

Do największych koreańskich firm w Polsce można zaliczyć takie przedsiębiorstwa jak: LG – produkcja wyrobów elektronicznych (telewizory plazmowe, ciekłokrystaliczne oraz sprzęt gospodarstwa domowego): Mława (LG Electronics) oraz Kobierzyce pod Wrocławiem (LG Display); Samsung – centrum badawczo-rozwojowe (oprogramowania dla ekranów ciekłokrystalicznych i telefonów komórkowych produkowanych w fabrykach na Węgrzech i na Słowacji); w 2010 r. Samsung Electronics podpisał z Amicą Wronki S.A. umowę o zakupie fabryk pralek i lodówek; SK Chemicals – SK Eurochem Sp. z o.o. we Włocławku (joint venture z polską firmą Anwil) – produkcja granulatu PET; inwestycja w Wałbrzyskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej (podstrefa Dzierżoniów) – produkcja powłok do ekranów ciekłokrystalicznych, czy Mando – fabryka układów hamulcowych i systemów wspomagania kierownicy w Wałbrzychu.

Wśród ostatnich znaczących inwestycji koreańskich w Polsce należy wymienić budowę fabryki baterii litowo-jonowych do samochodów elektrycznych koreańskiej firmy LG Chem. Do końca 2018 r. nakłady inwestycyjne na nową fabrykę miały wynieść blisko 1,3 mld EUR. Jest to pierwsza fabryka masowej produkcji baterii litowych branży motoryzacyjnej w Europie. Firma LG Chem uruchomi całkowicie zintegrowany system produkcyjny obejmujący produkcję wszystkich komponentów: elektrod do ogniw, modułów i kompletnych modułów zasilających. Ponadto w kwietniu br. Samsung Electronics Polska stworzył w Rzeszowie dedykowany dla sektora IoT projekt „Samsung Inkubator Rzeszów”. Jest to inicjatywa realizowana wraz z Doliną Lotniczą oraz Politechniką Rzeszowską, a jej celem jest stworzenie optymalnych warunków dla rozwoju innowacji z zakresu IoT, będącego obecnie wiodącym trendem w zakresie technologii komunikacyjnych.

Istniejące bariery, takie jak dystans geograficzny, wysokie koszty pracy w Korei i stosunkowo niska znajomość rynku, utrudniają polskim przedsiębiorcom działalność na terytorium tego państwa, czyniąc go relatywnie mało atrakcyjnym celem dla polskich inwestycji. Wg danych NBP w 2017 r. nastąpił odpływ polskiego kapitału z tego rynku na kwotę 4,2 mln USD. Najważniejszą dotychczas inwestycją polską w Korei był zakup udziałów w Hanil Corporation przez Selenę (chemia budowlana). Bioton od lat 80. współpracuje z koreańskim partnerem LG Life Science w zakresie rozwoju biofarmaceutyków. Toruńskie Zakłady Urządzeń Okrętowych Towimor w 2014 r. otworzyły fabrykę w koreańskim Busan (inwestycja typu greenfield).

6. Dostęp do rynku Republiki Korei

A. Ramy prawno-traktatowe współpracy gospodarczej

- **Umowa o Wolnym Handlu między Unią Europejską a Republiką Korei**, obowiązująca od 1 lipca 2011 r. – Umowa przewiduje m.in. stopniowe zniesienie praktycznie wszystkich

barier taryfowych pomiędzy stronami, wielu barier pozataryfowych, a także wzajemne zwiększenie dostępu do rynków w zakresie inwestycji i świadczenia usług. Zniesionych zostało 70% ceł w handlu wzajemnym pomiędzy UE a Koreą Południową na towary pochodzące z tych obszarów. Umowa zakłada stopniową redukcję ceł na wyroby przemysłowe do poziomu 0%.

W przypadku wymiany handlowej pomiędzy Polską a Republiką Korei przeciętna efektywna taryfa celna, czyli ważona wielkością obrotów w poszczególnych grupach towarowych, w imporcie z Korei Południowej do Polski wynosi ok. 2,0%, natomiast w eksporcie z Polski do Korei ponad 7%. **Według harmonogramu FTA taryfy celne w handlu pomiędzy Polską a Koreą Południową zostaną zredukowane do 0% w 2020 r.**

Umowy i porozumienia dwustronne:

- Umowa o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji z listopada 1989 r.
- Konwencja w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu z czerwca 1991 r.
- Umowa o komunikacji lotniczej z października 1991 r.
- Umowa o współpracy naukowo-technicznej z czerwca 1993 r.
- Umowa o wzajemnym uznawaniu praw jazdy z listopada 1998 r.
- Umowa o wzajemnej współpracy i pomocy celnej z czerwca 1999 r.
- Memorandum of Understanding w sprawie współpracy pomiędzy Krajową Izbą Gospodarczą (KIG) a Stowarzyszeniem Importerów i Agentów Firm Zagranicznych w Korei AFTAK (obecna nazwa KOIMA) z września 1999 r.
- Memorandum of Understanding o współpracy między Polską Organizacją Turystyczną a Narodową Organizacją Turystyki Korei KNTTO z października 2003 r.
- Memorandum of Understanding pomiędzy KIG a Koreańską Izbą Handlu i Przemysłu z września 2004 r.
- Umowa o współpracy gospodarczej z grudnia 2004 r.
- Umowa o współpracy w dziedzinie turystyki z grudnia 2004 r.
- Memorandum of Understanding pomiędzy PKPP Lewiatan a Federacją Koreańskiego Przemysłu z grudnia 2004 r.
- Umowa KUKA S.A. z Korea Export Insurance Corporation (KEIC) o współpracy w zakresie wspierania i rozwoju handlu pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei z grudnia 2004 r.
- Memorandum of Understanding pomiędzy GIW RP a National Veterinary Research and Quarantine Service (Koreański Nadzór Weterynaryjny) z marca 2007 r.
- Memorandum of Cooperation w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii jądrowej z sierpnia 2010 r.
- Memorandum of Understanding pomiędzy Ministerstwem Rozwoju RP a Ministerstwem Handlu, Przemysłu i Energii RK o współpracy przemysłowej z kwietnia 2016 r.

B. Bariery, certyfikacje, wymogi specjalne w dostępie do rynku Republiki Korei

Republika Korei pozostaje nadal silnie chronionym rynkiem za pomocą instrumentów pozataryfowych oraz kontroli administracyjnej. Do sektorów koreańskiej gospodarki, w których bariery są najbardziej uciążliwe dla polskich eksporterów należą przemysł rolnospożywczy, przemysł medyczny, farmaceutyczny i kosmetyczny. Dodatkowym utrudnieniem są długotrwałe procedury pozyskiwania niezbędnych dokumentów i przeciągające się negocjacje z instytucjami mającymi w swoim zakresie ochronę rynku koreańskiego.

W obrębie tych sektorów działania ochronne stosują m.in.:

- *Animal and Plant Quarantine Agency (QIA, dawniej NVRQS)* – prowadząca ścisłą kontrolę importu oraz samych eksporterów produktów świeżych pochodzenia zwierzęcego

i roślinnego. W odniesieniu do Polski dotyczy to aktualnie producentów i produktów mięsa wieprzowego i wołowego, na które Korea aktualnie utrzymuje zakaz importu z Polski.

- *Ministry of Food and Drug Safety* (wcześniej *Korea Food and Drug Administration - KFDA*) – prowadzące nadzór dotyczący importu i dystrybucji pozostałych produktów spożywczych, farmaceutyków, kosmetyków, produktów agro–chemicznych, a także odpowiedzialne za rejestrację na koreańskim rynku importowanych urządzeń medycznych. Dopuszczenie do sprzedaży produktów spożywczych i kosmetycznych wymaga niejednokrotnie przedstawienia dokładnego składu produktów wraz z opisem stosowanych technologii i schematu produkcji, co w niektórych przypadkach przyczyniało się do rezygnacji polskich eksporterów z wejścia na rynek Republiki Korei w obawie przed możliwością skopiowania ich technologii produkcji samych produktów.
- *Ministry of Agriculture, Food and Rural Affairs (MAFRA)* – wprowadzające zmiany w zakresie certyfikacji organicznych przetworzonych produktów spożywczych wprowadzanych na rynek Korei Południowej (*organic processed food management system*).

Przeszkodami w dostępie do rynku są również niewątpliwie: dystans geograficzny, bariery infrastrukturalne oraz kulturowe, co ma znaczące konsekwencje w relacjach biznesowych, np. w negocjacjach czy kulturze pracy.

UWAGA: Komisja Europejska zidentyfikowała naruszenie przez Koreę następujących zapisów Umowy o Wolnym Handlu:

a) respektowanie konwencji ILO i ich zasad w przypadku braku ratyfikacji konwencji – w zakresie praw związków zawodowych (prawo do stowarzyszenia) (art. 13.4 FTA)

b) dążenie do ratyfikacji konwencji ILO (art. 13.4 FTA) – Korea nie ratyfikowała czterech konwencji i nie podejmuje żadnych działań w tym kierunku.

Wbrew postanowieniom umowy o wolnym handlu zawartej między UE a Republiką Korei zawartej w 2011 r. (FTA UE-Korea), dotychczas Korea nie ratyfikowała wszystkich kluczowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO), jak również nie podejmuje działań w celu ich ratyfikacji. Ponieważ dotychczasowe rozmowy UE-Korea nie przyniosły jednoznacznych rezultatów, KE przeprowadziła wewnętrzną procedurę w tej sprawie, jak również wskazała podstawy rozpoczęcia sporu – materialne naruszenia FTA w zakresie standardów pracy i ratyfikacji 4 konwencji ILO.

W związku z dotychczasowym brakiem zaangażowania po stronie Korei, KE zwróciła się do Korei z wnioskiem o przeprowadzenie konsultacji rządowych UE- Korea (jest to pierwszy przypadek aktywacji tego mechanizmu w FTA dotychczas zawartych przez UE). Konsultacje te odbyły się w dniach 21 i 22 stycznia 2019 r. w Seulu.

7. Działania na rzecz rozwoju współpracy

Republika Korei jest strategicznym partnerem Polski w Azji. W 2013 r. **ustanowione zostało Polsko-Koreańskie Partnerstwo Strategiczne**. Polska i RK posiadają mechanizm międzyrządowych konsultacji gospodarczych z udziałem wiceministrów gospodarki.

Kolejna runda konsultacji planowana jest na III/IV kwartał 2019 r.

Najważniejsze wydarzenia gospodarcze i wizyty dwustronne:

- W dniu 16 lutego 2017 r. w Warszawie odbyły się IV Polsko-Koreańskie Konsultacje Gospodarcze pod przewodnictwem Wiceministra Rozwoju Tadeusz Kościńskiego oraz Wiceministra Spraw Zagranicznych RK Lee Taeho.
- W październiku 2016 r. nastąpiło **uruchomienie bezpośredniego połączenia lotniczego na trasie Warszawa-Seul przez PLL LOT** (pięć połączeń tygodniowo).

- W 2016 r. Wiceminister Rozwoju Radosław Domagalski-Łabędzki wziął udział w zorganizowanym przez KOTRA Polsko-Koreańskim Forum Współpracy Biznesowej w Warszawie, a następnie przyjął Wiceministra Handlu, Przemysłu i Energii RK Woo Tae-hee. W trakcie spotkania zostało podpisane Memorandum of Understanding pomiędzy Ministerstwem Rozwoju RP a Ministerstwem Handlu, Przemysłu i Energii RK o współpracy przemysłowej.
- W dniach 21-23 października 2013 r. przebywał w Korei z oficjalną wizytą Prezydent RP Bronisław Komorowski.
- W lipcu 2009 r. miała miejsce wizyta w Polsce Prezydenta Rep. Korei Pana Lee Myung Baka, któremu towarzyszyli członkowie rządu.
- W czerwcu 2009 r. odbyły się I polsko-koreańskie konsultacje gospodarcze. Konsultacje odbywają się na podstawie dwustronnej umowy o współpracy gospodarczej z 2004 r.

8. Branże perspektywiczne i możliwości współpracy

Biorąc pod uwagę specyfikę koreańskiego rynku, do obszarów o największych szansach na aktywizację polskiego eksportu należą:

• Przemysł chemiczny (w tym kosmetyczny i farmaceutyczny)

Wartość rynku chemicznego Republiki Korei szacowana jest na ok. 100 mld USD (import w wysokości ok. 40 mld USD). Z kolei wartość rynku kosmetycznego szacowana jest na ok. 6 mld USD (import w wysokości ok. 1,7 mld USD), a farmaceutycznego na ponad 14 mld USD (z importem rzędu 4,9 mld USD). Uwzględniając możliwości produkcyjne polskiego przemysłu chemicznego (surowce i komponenty, farmaceutyki, nawozy i pestycydy, farby, kazeina, kleje etc.), w tym kosmetycznego (Polska jest czołowym producentem i eksporterem kosmetyków w Europie Środkowej), istnieje duży potencjał współpracy w tym sektorze.

• Przemysł spożywczy

Czynniki naturalne oraz demograficzne sprawiają, że Republika Korei nie jest samowystarczalna w produkcji żywności. Aż 70% powierzchni kraju to teren górzysty, który nie sprzyja rozwojowi rolnictwa, ale jest możliwy. Tereny uprawne zajmują dziś zaledwie 16,6% powierzchni Korei Południowej (w Polsce prawie 40%). Republika Korei od lat jest importerem netto artykułów rolno-spożywczych, a produkcja żywności w tym kraju opiera się w dużej mierze na surowcach importowanych. Ocenia się, że importowane surowce do produkcji łącznie z wyrobami gotowymi sprowadzanymi z zagranicy stanowią wartościowo około połowę żywności na rynku koreańskim. Wśród innych polskich produktów mających znaczące szanse na wzrost sprzedaży na rynku koreańskim są m.in. produkty przemysłu młynarskiego, tj. mąka pszenna i skrobia ziemniaczana, przetwory mleczne do wykorzystania przemysłowego (kazeina i kazeiniany, proszki serwatkowe, laktoza), a także koncentrat z aronii.

• Przemysł stocznioowy (w tym produkcja jachtów turystycznych)

Republika Korei należy do światowych potentatów przemysłu stocznioowego. Ponad połowa z 10 największych na świecie producentów statków to firmy koreańskie. Polski przemysł stocznioowy ma szansę na zwiększenie eksportu swoich produktów do Korei Południowej. Jednym z obszarów jest dostarczanie przez polskie firmy materiałów, komponentów, wyposażenia i części do produkcji statków, tak jak to obecnie robią eksporterzy z Norwegii i Finlandii. Z kolei drugi potencjalny obszar szerszej współpracy to sprzedaż jachtów turystycznych, żaglówek i łodzi motorowych, szczególnie biorąc pod uwagę wzrost zainteresowania Koreańczyków tymi wyrobami, praktyczny brak rodzimej produkcji i obserwowany wzrost importu.

- **Przemysł elektromaszynowy**

Pomimo bardzo silnej pozycji koreańskich przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym i zagranicą, Republika Korei pozostaje bez wątpienia interesującym i perspektywicznym rynkiem dla produkowanych w Polsce podzespołów i części maszyn i urządzeń mechanicznych. Korea Południowa jest znaczącym importerm wyrobów przemysłu maszynowego. Koreański import tych produktów stanowił ok. 30% importu ogółem. Przemysł RK koncentruje się na produkcji określonych grup wyrobów, co stwarza szanse na rozwój polskiego eksportu zarówno w zakresie komponentów do takich wyrobów, jak również produktów z innych grup towarowych przemysłu maszynowego (takich jak silniki, sprzęt oświetleniowy, maszyny rolnicze, okulary, przyrządy laboratoryjne i pomiarowe i wiele innych).

- **Sektor IT/ICT (w tym branża gier komputerowych)**

RK należy obecnie do krajów o najwyższym zagęszczeniu sieci szerokopasmowego dostępu do internetu, a także o najwyższej szybkości łącza. Dodatkowo stała się jednym z liderów w zakresie rozwoju sieci komórkowych. Między innymi dzięki tym czynnikom koreański rynek IT/ICT, w tym gier komputerowych, należy do najbardziej obiecujących obszarów współpracy z firmami z Polski. Republika Korei należy do światowej piątki krajów o najwyższej penetracji urządzeń mobilnych (Japonia, Tajwan, Korea, Hongkong, Singapur).

Wielkość koreańskiego rynku gier szacuje się na ok. 6 mld EUR, co stanowi ok. 6% światowego rynku gier. Wartość eksportu koreańskiego przemysłu gier wynosi ok. 1,3 mld EUR, a importu ok. 30 mln EUR. Korea Południowa jest przy tym największym, po Chinach, producentem gier online. Polskie przedsiębiorstwa dostrzegły już potencjał koreańskiego rynku i od 2012 r. biorą udział w targach gier komputerowych G-Star w Busan. Duże możliwości stoją również przed polskimi firmami zajmującymi się szeroko pojętymi usługami w dziedzinie produkcji oprogramowania, zarówno na poziomie systemów operacyjnych jak i interfejsów użytkownika, a także aplikacji użytkowych.

- **Sektor zielonych technologii**

W 2008 r. przedstawiono nową wizję rozwoju Republiki Korei na kolejne 60 lat, opartego na trosce o środowisko naturalne (*Low Carbon, Green Growth*). Koreańskie firmy są bardzo aktywne w dziedzinie badań nad odnawialnymi źródłami energii, a także nad innymi rozwiązaniami w zakresie zielonych technologii, takimi jak neutralne dla środowiska metody utylizacji odpadów.

Celem koreańskiej polityki energetycznej jest dywersyfikacja źródeł pozyskiwania surowców energetycznych, między innymi poprzez rozwój źródeł zielonej energii, co ma się przyczynić m.in. do wzrostu poziomu bezpieczeństwa energetycznego Korei przy zapewnieniu maksymalnej ochrony środowiska naturalnego. Stwarza to możliwości dla polskich eksporterów oferujących usługi w sektorze technologii ochrony środowiska oraz współpracę B&R.

Do najbardziej perspektywicznych obszarów współpracy inwestycyjnej pomiędzy Polską a Rep. Korei należą:

- **Branża elektroniczna** – Korea należy do najbardziej zaawansowanych technologicznie krajów świata, a koreańskie firmy, takie jak Samsung, LG, SK Hynix, Hmax oraz Heesung, należą do światowej czołówki producentów sprzętu elektronicznego. Większość koreańskich inwestycji w Polsce to inwestycje w produkcję sprzętu elektronicznego, co tworzy mocną podstawę do przyciągnięcia innych koreańskich przedsiębiorstw tej branży.
- **Branża motoryzacyjna** – Korea jest 5. producentem samochodów na świecie, a koreański koncern Hyundai/KIA posiada zakłady produkcyjne w Czechach i na Słowacji. Ze względu na bliskość geograficzną Polska, a szczególnie jej południowa część, jest bardzo atrakcyjnym obszarem pod inwestycje dla koreańskich firm motoryzacyjnych m.in. produkujących części i podzespoły.
- **Badania i rozwój oraz usługi w zakresie szeroko pojętego ICT** – dotychczasowe inwestycje koreańskie w Polsce skupiały się głównie w sektorze wytwórczym. Jednakże wzrastające

kwalifikacje polskiego społeczeństwa i decyzje firm, takich jak Samsung Electronics oraz Humax, dotyczące prowadzenia w naszym kraju działalności B+R, świadczą o dużym potencjale wzajemnej współpracy przy projektach badawczo-rozwojowych, w tym w sektorach zaawansowanych technologii informacyjnych.

- **Sektor AGD** - Polska jest czołowym producentem sprzętu gospodarstwa domowego w Europie m.in. dzięki inwestycjom zagranicznym takich koncernów jak Whirlpool, Fagor, Indesit, Bosch, a także LG Electronics oraz od 2009 r. Samsung Electronics (po przejęciu części aktywów Amiki). Nasycenie produkcji sprzętu AGD sprawia, że Polska może być atrakcyjnym miejscem do lokowania inwestycji przez dostawców komponentów i wyposażenia dla finalnych wytwórców.
- **Sektor lotniczy** - ze względu na powiązania inwestycyjne i technologiczne obu krajów z koncernem Lockheed Martin, istnieją potencjalne możliwości współpracy inwestycyjnej i kooperacji w obrębie sektora lotniczego, także w zakresie B+R.

9. Przedstawicielstwa dyplomatyczne i ZBH

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Seulu

Ambasador – JE Pan Piotr Ostaszewski

Samcheong-ro 20-1, Jongno-gu, Seoul 110-190, Republic of Korea

tel. 0082 2 723 96 81,

faks: 0082 2 723 96 80,

e-mail: seul.amb.sekretariat@msz.gov.pl www: <http://www.seul.msz.gov.pl>

Ambasada Republiki Korei w Warszawie

Ambasador - JE Pani Mira-Sun

ul. Szwoleżerów 6

00-464 Warszawa

tel. 22 559 29 00 Faks: 22 559 29 05

e-mail: koremb_waw@mofa.go.kr www: <http://overseas.mofa.go.kr/pl-pl/index.do>

Zagraniczne Biuro Handlowe (ZBH) PAIH w Seulu

Kierownik biura - dr Arkadiusz Tarnowski.

e-mail: arkadiusz.tarnowski@paih.gov.pl

southkorea.trade.gov.pl

Opracowano w Departamencie Handlu i Współpracy Międzynarodowej MPiT, maj 2019